

سُورَةُ التَّحْرِيمِ ﴿٦٦﴾ TAHRİM SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in, bazı yiyecekleri kendine haram kıldığını anlatan Tahrım âyetinden adını alır. Medine'de nâzil olmuştur. 12 âyet, 249 kelime, 1060 harften ibârettir. Âyet'in işaret ettiği hâdise; Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, zevcelerinden Zeynep Binti Cahş'ın evinde bal şerbeti içmiş ve bu yüzden onun yanında biraz fazla kalmıştı. Bu durumu gören iki zevcesi Âişe ve Hafsa aralarında kararlaştırıp Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in yanlarına vardığında, kendisinden megâfir kokusu geldiğini söylediler. Megâfir yemediğini söyledi. Demek ki balı yapan arı megâfir yalamış dedi. Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, bir daha bal şerbeti içmemeye yemin etti. Sûrenin bu münasebetle indiği rivâyet edilmiştir.

Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, zevcelerinden birine bir sır tevdi etmiş fakat o, bunu tamamen gizlememiş, zevcelerinden bir başkasına anlatmıştır. Bundan haberdar olan Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, sırrı gizlemediğinden dolayı zevresine serzenişte bulunmuştur. Fakat bu sefer ikisi, birbirine arka

çıkarak dünya refah ve zinetine müteallik bazı dilekler arzetmişler, diğer zevceleri de ilgilendiren bir durum meydana gelmiştir.

Bunun üzerine Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, dünya hayatının nazarlarında ehemmiyetsizliğini anlatmak ve zevcelerine bir ders vermek, rızalarını yoklamak üzere kendilerine helâli haram eden bir yeminle mutâd olan yaşayışından ve zevcelerinden çekilmişler. Meşrebe denilen selâmlık odasında, bir ay uzleti ihtiyar etmişlerdir.

İtikâf sünnet-i seniye olduğu için, ilk anda bu uzletin mahiyeti fark edilmemiş. Fakat bir müddet sonra zevcelerinin Rasûlullah'ı gücendirmiş olmaları endişesiyle mahzun gözyaşları dökmekte oldukları işitilmiş ve müteâkiben Peygamber, bütün zevcelerini tatlik etti sözü duyulmuştur.

Nihâyet yirmi dokuz gün sonra (o ay yirmi dokuz çekmiş olduğundan) Efendimiz Sallâllâhû Aleyhivesellem, uzletgâhdan hane-i saadetlerinden avdet etmişlerdir.

Bu sûre, bu Tahrim hadisesi sebebiyle nâzil olmuştur.

Ahzap sûresinde Cenâb-ı Hak buyuruyor, (Ey Habibim Sallâl-lâhû Aleyhivesellem zevcelerine de ki; "Şayet dünya hayatı ve zinetini istiyorsanız, gelin size talâk hakkınızı vereyim. Ve sizi güzellikle bırakayım.")

Yukarıda zikredilen hususlardan başka da rivâyetler vardır.

Bunlardan biri de Peygamber Sallâllâhû Aleyhivesellem, Hafsa Radiyâllâhû Anhâ'nın odasında cariyesi ile bir arada bulunmuş. Hafsa Radiyâllâhû Anhâ'nın yokluğunda, bunu haber alınca çok müteessir olmuş ve ağlamış. Peygamber Sallâllâhû Aleyhivesellem, "O benim cariyemdir. Âllâh-û Teâlâ onunla beraber bulunmayı

helâl kılmıştır. Ağlama ve bunu zevcelerden kimseye söyleme. O şimdiden sonra bana haram olsun” demiş.

Bu haram kılma, O'nun bir zellesi idi. Onun için âyette buna tenbih buyurulmuş, mamâfih affolunduğuna işâret edilmiştir.

Aişe Radyâllâhû Anhâ da şöyle demiştir; “Rasûlûllah Sallâ-lâhû Aleyhivesellem, Zeynep binti Cahş'ın yanında bal şerbeti içer ve bir müddet hücrelerinde kalırdı. Ben ve Hafsa Peygamber Sallâllâhû Aleyhivesellem hangimize gelirse, (Megâfir mi yedin?) Sen de megâfir kokusu duyuyorum) diyelim” dedik. “Hayır! Fakat Zeynep binti Cahş'ın yanında bal şerbeti içtim, öyle ise bir daha içmem. İşte yemin ettim. Bunu kimseye söyleme” buyurdu.

Urfut; Arabistan'da talh denilen dikenli meşe veya mugaylan nev'inden bir ağacın ismidir. Sızıntı hâlinde tatlı fakat fenâ kokulu bir zank çıkarır ki buna megâfir denir.

Yukarıda işaret edildiği gibi bu hususta daha birçok rivâyetler vardır.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ -1
عَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ Nebi elif lâmsız olursa, her peygambere nebi denir. Fakat elif lâm ile olursa muayyen nebi ki Muhammed Sallâllâhû Aleyhivesellem'dir. Nebi; haberdar, haber sahibi. Farise-de peygamber; peygam haber, peygamber, haberdar. Ey benim, muayyen nebim, peygamberim, Habibim. لِمَ Niçin تُحَرِّمُ haram ediyorsun, nefesine haram etmek istiyorsun? مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ? Âllâh-û Teâlâ'nın sana helâl ettiği Mariye'yi, nefesine niye haram ediyorsun, Emr-i İlâhi olmadan? تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ Hanımları rızası

için bunu yapıyorsun, hâlbuki onlar senin rızanı almak için çalışsınlar. Helâl olanı Âllâh helâl ediyor, haramı da Âllâh haram ediyor. **وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ** Âllâh CelleCelâluhû, mübalağa ile mağfired edicidir ve mübalağa ile rahmet sahibidir. Bu haram etmenin bir kıymeti yoktur.

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلِيكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ 2-

Âllâh-û Teâlâ, size (kefaretle) yeminlerin açılmasını meşru kılmıştır. (Yemin niyetle yapılırsa yemin olur, niyetle yemin ise Vêllâhi, Billâhi ve Tellâhi kelimeleri ile olur. Yemin kefareti de on kişiyi doyurmakla olur.) **وَاللَّهُ مَوْلِيكُمْ** Mevlânız, yardımcınız umurunuzu tevdi eden Âllâh'tır. **وَهُوَ الْعَلِيمُ** Âllâh'tır âlim, size ne lâyük olduğunu bilir. Hakîmdir, her şeyi yerli yerinde halkeder.

وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ 3-
عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا
قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْحَبِيرُ

O zaman ki Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, Ezvac-ı Tahirat'tan bazılarına sır olarak bir şeyi söylemişti ki Hafsa Radıyâllâhû Anhâ idi. O'na dedi; "Benim bu söyleme dediğimi kimseye söyleme." **فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ** Ne zaman ki Hafsa Radıyâllâhû Anhâ, Aişe Radıyâllâhû Anhâ'ya o sözü söyledi. Söylememesi icap eden o sözü Aişe Radıyâllâhû Anhâ'ya haber verdi. **وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ** Âllâh da Cibril-i Emin vasıtası ile Habibine haber verdi. **عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ** Sözler iki idi, biri

Mâriye'nin ahvâlini söylememek, diğeri de O'ndan sonra Ebû Bekir ve Ömer Radyallâhû Anhüm'ün halife olacağı idi. Hilâfet bahsini söylemedi lâkin Mâriye bahsini söyledi. فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ Ne zamanki Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, Hafsa Radyallâhû Anha'ya "Ben sana bir söz emanet ettim, o sözü niye söyledin." قَالَتْ "Bunu sana kim söyledi" dedi. (Hafsa Radyallâhû Anhâ gelip Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'e demiş.) قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْخَيْرُ Eşi (Hafsa Radyallâhû Anhâ) "Bunu sana kim söyledi?" dedi. O da "Onu, bana her şeyi bilen, her şeyden haberdar olan Âllâh-û Teâlâ haber verdi" dedi. Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in gizlice söylediği sözün İrtihâlinden sonra hilâfete sırasıyla Ebu Bekir ve Ömer Radyallâhû Anhüm'ün geçecekleri hususunu Hafsa Radyallâhû Anhâ'ya, Aişe Radyallâhû Anhâ'ya söylemedi. İfşa ettiği ise Mariye Radyallâhû Anhâ hakkındaki "Benim sırrımı niçin gizlemedin?" demişti.

Aişe Radyallâhû Anhâ'ya bildirdiği kısım Mariye Radyallâhû Anhâ hakkında olan, bildirmedigi ise hilâfet meselesi idi.

Hafsa Radyallâhû Anhâ, Peygamber Sallâllâhû Aleyhivesellem'in bu sırrını Aişe'ye söyleyince, durum vahiy ile Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'e bildirilmiş ve âyette zikredilen konuşma cereyân etmiştir.

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ-4
وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

إِلَى اللَّهِ فَقَدْ "Hafsa ile Aişe Radyallâhû Anhâ" تَتُوبَا İkiniz "Eğer تَتُوبَا İkiniz de kâlbi "Mariye Radyallâhû Anhâ'nın haram

edildiğini şâyi etmek, anlatmaya meylediyor. Rasûl-û Ekrem'in buna meyli yoktur. Eğer siz, bu meylinizden tevbe ve rücû ederseniz, Âllâh CelleCelâlûhû sizin tevbenizi kabûl eder." **وَإِنْ تَظَاهَرَا** Ve eğer Peygambere karşı birbirinize arka verirsiniz, bu meselenin üzerine düşerseniz. **شُؤْهِهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلِيَهُ** Şüphesiz ki O'nun dostu ve yardımcısı Mevlâ'sıdır. **وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ** Cebrail Aleyhisselâm ve Mü'minlerin sülehası, iyileridir. **وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ** Ve bunların ardından bütün melekler de O'na yardımcıdır.

Âyette Aîşe ve Hafsa Radıyâllâhû Anhâ'ya hitap edilmiş, Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in gönlünü almaları istenmiş. Kiskançlık, sır yayma ve onun hoşlanmayacağı aşırılıklardan kaçınmaları konusunda uyarılmışlardır.

عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ 5- قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا

عَسَى Ne zaman ki (yakın) **رَبُّهُ** Rasûl-û Ekrem'in Rabbi. **إِنْ طَلَّقَكُنَّ** (İsyanınız yüzünden) sizi tatlik eder, boşarsa; **أَنْ يُبَدِّلَهُ** Rabbi, O'na sizden daha hayırlısını ihsan eder. **أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ** Dindar, muhlis namaz kılan, **مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ** mu'ti olanlar, (itâatla sebat gösteren,) **تَائِبَاتٍ** dâima tevbe ile meşgul olanlar, **عَابِدَاتٍ** tevbe ile vaktini geçirenler, **سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا** ibadet eden (veya Rasûl-û Ekrem'in emirlerine boyun eğen) oruç tutan dul ve bekâr, Sizden daha hayırlı zevceler verir.

Âyet, Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'in hiçbir zevcesini boşamadığının delilidir. Bu âyet nâzil olduktan sonra

“Tehyir” âyeti nâzil oldu. Muhayyer bırakmak. Bu tehyir âyeti, Sûre-i Ahzap’tadır.

Cenâb-ı Hak emrediyor hanımlara; Ey hanımlar! Siz, ümmetin hanımları gibi değilsiniz. Eğer takvâ sahibi olurda Âllâh-û Rasûlûl-lâh’a itâatiniz olunca sizin ecr-i ücretiniz, ümmetin hanımları gibi değil. Ecr-i ücretiniz kat kat olur.

Sûre-i Ahzap’ta Cenâb-ı Hak buyuruyor. Hanım zevcelerine bu âyeti bildir. “Eğer siz Âllâh-û Rasûlûllâh’ı intihap ederseniz, her şeyin fevkinde tutarsanız. Eğer dünya ve zinetlerine meyliniz varsa Rasûl-û Ekrem’e meyliniz olmaz. Ya dünya ve zinetlerini yahut Rasûl-û Ekrem’i tercih edersiniz. Tam dünyaya yapışmışsanız geliniz, size istediğiniz malı veririm, mehri de veririm, tatlik ederim. Eğer siz Âllâh-û Rasûlûllâh’ı, kıyâmet gününü isterseniz, Âllâh Celle Celâlûhû ecr-i azimi size va’detmiş, verecektir.”

Bu âyet nâzil olduğunda Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, ilk evvel Aişe Radyâllâhû Anhâ’dan başlamış, demiş. “Ey Aişe, âyet nâzil oldu. Ben, sana söylüyorum, cevabını hemen verme. Git baban ve anan ile istişare et, ondan sonra cevabını ver. Âyet budur; “Eğer siz dünyayı severseniz, ben size dünyalığı verir ayrılırsınız. Eğer ahireti sever isterseniz, Cenâb-ı Hak va’detmiş ahiret nimetlerini ihsan edecek.”

Aişe demiş; “Efendim, ben bunun için mi gidip ana ve babamdan istişâre edeceğim. Ben, yüz bin dünyayı senin için fedâ ederim. İstişâreye lüzum yoktur.” Bunun üzerine Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem, memnun oldu. Diğer Ezvâc-ı Tahirat da aynı yolu takip ettiler. Bu vak’alar böylece ortadan kalkmış oldu.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ 6-

عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا Ey Âllâh-û Rasûlûllâh'a Kur'an'a imân edenler. Muhafaza ediniz (vekâyet-i vikayeden) taat ve ibadet ile. عَفْوُهَا أَنفُسَكُمْ Evvelâ nefsinizi cehennemden muhafaza etmeye çalışınız. وَأَهْلِيكُمْ Evlât ve ailelerinizi نَارًا bir ateşe ki وَالْحِجَارَةُ وَالنَّاسُ وَالْحِجَارَةُ taşlar, taş yürekli insanlardır. عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ Ona me'mur çok haşin ve şedid melekler vardır. غِلَاطٌ شِدَادٌ İri gövdeli, sert tabiatlı azap melekleridir. لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ Âl-lâh-û Teâlâ'nın emirlerine isyân etmezler.

(Bir hadiste Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem emre diyor. Bismelenin harfleri on dokuzdur. Bu vazifeli azap melekleri de on dokuzdur. Eğer bir kimse halis niyetle Bismillâhirrahmânirrahim'e devam ederse, bu azap meleklerinden muhafaza edilir.) وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ Âllâh'ın emrini dâimâ yerine getirirler. Ey Mü'minler nefsinizi ve ehlinizi, işte böyle bir cehennemden muhafaza ediniz.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ 7-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ Ey Kâfirler! Bugün itiraz, özür dilemeyin. (Amel günü dünyada idi, bugün ise hesap günüdür. Özür kabûl olunmaz.) إِنَّمَا تُجْرُونَ Size olan cezâ, مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ sizin dünyada iken yaptığınız (kötü amellerinizin cezâsıdır.)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا

يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا Ey Âllâh-û Rasûlûllah'a, Kur'an'a imân edenler. Allâh-û Teâlâ'ya (günâhlarınızdan) rüçû, tevbe ediniz. (Tevbe nedamet, pişmanlıktan ibarettir. Meselâ içki kullanıyordu, "keşke içmeseydim der" pişman olur. Diğeri de o âlet-i edevatı ortadan kaldırmak. Üçüncüsü de hayatın sonuna kadar bir daha kullanmamak.)

Nasuh bir tevbe, nefis galebe edince hatırına gelir, ben tevbe etmiştim, yâni nasihat edici. عَسَى Yakındır, Kur'an-ı Azimüşşân vâki demektir. Âllâh CelleCelâlûhû, رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ, umulur ki tevbeden sonra sizin kötülüklerinizi affeder. وَيُدْخِلِكُمْ وَيُدْخِلِكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ Peygamberi ve onunla birlikte imân edenleri utandırmayacağı günde, Âllâh sizi içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyar. لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ Öyle bir gündür ki Âllâh CelleCelâlûhû, Habibini mahzun bırakmaz, onun dostlarını cehenneme koymaz, O'na tâbi olanları cehennemden muhafaza eder. وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ Onunla beraber olanları, Mü'minleri cehenneme koymaz. Ateş ve karanlıklar göstererek onları utandırmaz, üzmez.

İmânı, küfürle karıştırmayan. **"velem yelbisû imânehûm bi zulmin bi küfrin"** Ümidimiz budur, kefaretle gider. Dünyanın musibetleri ile gider, af ile gider. Hatta şefaatlarla gider. Âllâh da affeder. Cenâb-ı Hak, Habibinin kâlbini kırmaz.

İmânını, küfürle karıştıranlar. İmân var, Kelime-i Şehadeti

getirmiş fakat yılbaşı ile onların âdetlerini yapmış, küfrü tercih etmiş. Dinini tahfif ederek "onların daha iyidir" şeklindeki söz ve uygulamaların cezâsı, Âllâh'ın katında çok ağırdır. Bunların durumu, içine yabancı maden karışmış olan altına benzer. Tasfiye için kuyumcuya götürüldüğü gibi, bu kimseler de imânına küfür karıştırdığından, cehennemde yanarak tasfiye olacaktır. **تُورَهُمْ** Çünkü onların nûrları, önlerinden ve yanlarından nurlar içinde gidiyorlar. (Hatta cehennem lisana gelir. "Ey Mü'min, bir an evvel geç. Senin nurun, benim ateşimi söndürüyor. Bir an evvel üzerimden geç" diyor.)

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ لَنَا نُورٌ نَا وَاعْفِرْ لَنَا "Yâ Rabbi, nurumuzu sönmekten korusun, (tamamla ve bâki kıl ve bizi mağfiret eyle.) **إِنَّكَ** Sen yâ Rabbi, şüphesiz her şeye kâdirsin gücün yeter" derler.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوِيَهُمْ جَهَنَّمُ-9
وَبئسَ المصيرُ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ Ey Âllâh'a, Rasûlûne, Kur'an'a imân eden Mü'minler. **جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ** Kâfirlere karşı (kılıçla) münâfıklara karşı (söz, fikir, rahmet, vâdile) cihat edin. Kâfirler, Müslüman hudud-u arazisi, evine mülküne girdiğinde, bütün Müslümanlar için cihad farz olur. **وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ** Onlara karşı sert, şiddetle muamele ediniz. **وَمَا أُوِيَهُمْ جَهَنَّمُ وَبئسَ المصيرُ** Onların me'vâsı cehennemdir. O gidicek yer, ne de kötüdür.

Âyette; kâfirlere kılıç kullanarak, münâfıklara da deliller

getirerek savaş emredilmiş. Yumuşak davranmak fayda vermediği zamanda, sert tutum istenmiştir.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَاتَ نُوحٍ وَأَمْرَأَاتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ 10-
عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا Âllâh CelleCelâlûhû bir misâl beyân ediyor, لِلَّذِينَ كَفَرُوا küfürde kalanlar için. Eğer iyilerle temas etse bile, peygamberlerle temas etse bile yine esas olan imândır. O küfür zâil olmaz, ebedi azaba müstehak olur. Misâl nedir?

امْرَأَاتَ نُوحٍ وَأَمْرَأَاتَ لُوطٍ Nûh Aleyhisselâm'ın karısı ile Lût Aleyhisselâm'ın karısını bir misâl kıldı. كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا Bu ikisi, kullarımızdan iki sâlih kişinin nikâhında iken onlara hâinlik ettiler. صَالِحِينَ Böyle sâlih peygamberlerin evinde idi. فَخَانَتَاهُمَا İki kadın da her iki peygambere hıyânet ettiler. فَلَمْ يُغْنِيَا İgnâ etmedi, savamadı, Nûh ile Lût Aleyhisselâm kâfi gelmedi. عَنْهُمَا O iki hanımdan مِنَ اللَّهِ Âllâh'ın azabına karşı. Âllâh'ın azabından zevçleri, o kaddınları bir vechile kurtaramadı. وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ Onlara "Haydi ateşe girenlerle beraber, siz de girin" denilecek. Nûh Aleyhisselâm'ın karısı Vâile, Nûh Aleyhisselâm'a "mecnundur" derdi. Lût Aleyhisselâm'ın karısı Vâhile de gelen misâfirleri gece ateş yakarak, gündüz duman tüttürerek kavmine haber verirdi. Bu hıyânetleri sebebiyle cezâlandılar. Zevcelerinin salâh ve nübüvveti, onları gark ve ateş azabından kurtaramadı.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَاتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ 11-
بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

لِلَّذِينَ Yine Cenâb-ı Hak bir misâl ile bildiriyor. Fir'avn'ın hanımını misâl gösterdi. O İzzetli Rabbinin yanına gidip dedi ki: "Ya Rabbi, benim için cennette, nezdinde bir ev yap! Beni, Fir'avn'dan ve onun (kötü) amelinden kurtar. Ve beni zalimler güruhu topluluğundan kurtar" demişti.

Fir'avn'ın hanımı Âsiye, Mûsâ Aleyhisselâm'a imân etmişti. Bundan dolayı kocası Fir'avn onu ellerinden ve ayaklarından dört kazığa bağlamış, göğsüne kocaman bir taş koymuş. Öylece yakıcı güneşe bırakmıştı. İşkence zamanında, zikredilen duâyı yaparken ruhu kabzedilmiştir.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا 12-
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَائِلِينَ

İmran'ın kızı Meryem'i de misâl getirir. O irzini (iffetini) korumuştur. Biz, O'na halkettiğimiz ruhtan üfledik. (Halkeden Âllâh'tır. Cebrail Aleyhisselâm ise Meryem Radıyâllâhû Anhâ'ya, ruhu üfördü. Aynı gün, aynı saatte İsâ Aleyhisselâm'ın va'z-ı hamli, doğumu olmuştur.) Ve o, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. Ve kitaplarını. O, Emri İlâhi'ye gönülden itâat edenlerdendi.

Bir hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur. "Erkeklerden çok kim-

seler kemâle ermiştir. Kadınlardan ise yalnız dört kişi kemâle ermiştir. Bunlar; Fir'avn'ın hanımı Âsiye binti Müzâhim, Meryem binti İmran, Hatice binti Hûveylid ve Fatıma binti Muhammed'dir. Radiyâllahû anhüm.

Mevlâna Celâleddîn-i Rûmi Kaddesâllâhû Sırrahûlaziz buyuruyor; "Âllâh-û Teâlâ'nın nazarı, insanın kâlbinedir.

Bir hadis-i kutside buyuruluyor; "Yerlere ve göklere, biz Azimüşşân yerleşmiyorum. Ancak Mû'min-i Kâmil'in kâlbine yerleşiyorum."

Bir insanın kâlbinde Zikrullâh ziyâde ise, Masivâ-i İlâhi Âllâh'ın düşmanları içine girmemişse, o kimsenin kâlbî Nazargâh-ı İlâhi'dir.

Eğer Âllâh'ın düşmanları bir kâlpde yer bulmuşsa Âllâh Celle-Celâlûhû, nazarını o kâlpten çeviriyor.